

EXALTACIÓ DE L'ACTIVITAT DEL VIRUS VACUNAL PELS EXTRETS DE CERTS ÒRGANS

per

F. DURAN i REYNALS

En el curs d'un estudi sobre l'absorció i la inactivació del virus vacunal pels extrems d'òrgans, s'observà que el teixit testicular normal augmentava considerablement la potència infecciosa de la neuro-vacuna. Aquesta observació ens portà a un examen més detallat de l'assumpte.

La neuro-vacuna (Levaditi) fou preparada en la forma corrent i fou diluïda a l'1 per 50 amb líquid de Ringer. A 0'25 cc. d'aquesta suspensió s'afegien 0'5 cc. de Ringer i s'injectava per via intracutània a un conill. A la pell de l'altre costat del mateix animal s'injectava 0'25 cc. de la dilució vacunal, a la qual s'afegia 0'50 cc. del líquid sobrenedant d'un extret fresc de testicle de conill normal, testicle que havia estat triturat al morter amb el seu volum de líquid de Ringer i després centrifugat.

Aquesta experiència es repetí sobre vint-i-cinc conills, dels quals vint-i-un presentaren una lesió molt més accentuada del costat on s'havia injectat el virus amb extret testicular. La lesió produïda pel virus vacunal sols estava circumscrita com succeeix generalment en el cas de la neuro-vacuna. La produïda per la barreja virus +

extret testicular, es desenrotllà molt més aviat, és molt hemorràgica i generalment s'estén a tot el flanc i àdhuc a l'abdomen. La pell està fortament espedeïda, secretant, d'un color roig fosc o violat i sovint es cobreix de flictenes. Durant aquest temps l'animal està molt malament, amb temperatura elevada i s'aprima ràpidament. Si sobreviu, es forma una crosta que s'elimina molt lentament. En els casos mortals, a la febre segueix la hipotèrmia, l'animal s'aprima encara més, i generalment es presenten complicacions pulmonars.

Recerques ulteriors, han demostrat els punts següents:

1. Les lesions cutànies produïdes per la raça testicular del virus de Noguchi són poc o gens influïdes per l'addició d'extret testicular, mentre que les lesions (més lleugeres que les de la neuro-vacuna) produïdes pel virus cutani de la vedella, augmenten considerablement amb l'extret testicular.

2. Els extrems de ronyó tenen les mateixes propietats que els extrems testiculars, però en un grau inferior.

3. Els extrems testiculars de rata i de cobai són, almenys, tan actius com els del conill per a augmentar l'extensió de la infecció vacunal en aquest animal.

4. L'addició dels extrems de testicle o de ronyó a la neuro-vacuna o al virus testicular augmenta més o menys fortament les lesions produïdes pels virus quan s'injecten sols en el testicle.

L'explicació d'aquests fets encara no és clara. Les recerques continuen. Una descripció detallada de les lesions, dels mètodes i dels resultats de les experiències es publicaran en una propera nota.

*Laboratoris de The Rockefeller.
Institute for Medical Research. New York.*